

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 7 2019

LEDARE GRYNINGSTID FÖR EN FRI SOCIALDEMOKRATI

För mindre än ett år sedan applåderade Lotsens redaktion beslutet att lämna den organiserade samverkan med Vänsterpartiet och Miljöpartiet som kallas rödgröna. Glädjande nog väljer nu partiets nyvalda gruppledare Jonas Attenius att sätta stopp för varje spekulation om att de rödgrönrosa skulle utgöra ett alternativ för Socialdemokraterna. De skäl som anförs är kloka: Socialdemokraterna söker makten för att bekämpa klassamhället, inte för att sitta med fina poster - och att bekämpa klassamhället är omöjligt givet den stora högermajoritet som finns i kommunfullmäktige.

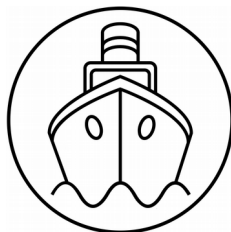
De rödgröna, eller rödgrönrosa som de kallades under sin mest misslyckade av mandatperioder, var på slutet ett lika behagligt samarbete som en nattmangling i FN:s säkerhetsråd utan närvarande tolkar. Framåt valdagen 2018 visade opinionsmätningar att bara en femtedel av den göteborgska väljarkåren var nöjd med det rödgröna styret. Det socialdemo-

kratiska valresultatet blev därefter: Det sämsta sedan den allmänna och lika rösträttens införande i landet. Det var nödvändigt för Socialdemokraterna att, när väljarna väl lämnat sin svidande dom, lämna denna kvävande koalition och istället pröva sig fram som stadens största parti och självklar oppositionsledare. Jonas Attenius beslut får ytterligare en praktisk konsekvens, förutom att det gamla rödgröna får anses definitivt upplöst: Vänsterpartiet görs irrelevant för resten av mandatperioden.

Det är uppenbart att Vänsterpartiet räknade med att Socialdemokraterna skulle skynda sig till att agera ordförandekrockkudde i ett halvt kollapsande rödgrönrosa styre, och att detta skulle ge stora möjligheter för det lilla röda partiet att bli den stora röda draken. Vänsterpartiet trodde att förlusten av presidieposter i kommunens nämnder och styrelser skulle göra Socialdemokraterna maktlystna, att socialdemokrater från varje falang

och varje bakgrund skulle komma springandes tillbaka till sina enda sanna vänner och att partiet annars skulle pysa ihop till ingenting. Det blev precis tvärtom. Socialdemokraterna går stärkta ur krisen, med byggnadssnickaren Jonas Attenius och metallarbetaren Mattias Jonsson vid rodret. Med taktiska överväganden och strategiska samlingar driver man både borgare och den samlade oppositionen framför sig. För väljarkåren förknippas Vänsterpartiet enbart med att ha släppt fram borgarna till makten i Göteborg - och allt detta för att ge sina arvfäder Socialdemokraterna en strategisk smäll. Hellre högern än socialfascisterna, som det hette förr. Så mycket var akademikersocialismen värd.

Men Socialdemokraterna får inte pusta ut ännu. Väljarkårens missnöje med de sista rödgröna åren är inte över. Innan de breda folklagren kommer att överväga den Arbetarepartiet-prydda valsedelns igen måste hela arbetarrörelsen göra stora omprövningar av de positioner man har ärvt från de rödgröna åren. Socialdemokraterna måste sätta ner foten om bland annat migrationen, kriminaliteten, trafiken och den skenande byråkratin. Lotsen står redo att visa vägen till hamn.

LEDARE

RENSA UPP I LOBBYTRÄSKET!

Tage Erlander är en av den svenska socialdemokratins mest legendariska företrädare. Vad många inte minns idag är att han strax efter att ha lämnat sina uppdrag för partiet blev anställd av Wallenbergfären som informant. Han fick en hög lön under titeln ”rådgivare” och arbetade sedan med att hjälpa storkapitalet på olika sätt. Med sitt kontaktnät och sin insyn i partiets innersta liv kunde han ge ovärderlig information om hur kapitalägarna på bästa sätt skulle driva sina frågor, vilka svaga punkter partiet hade, vilka personer som man borde kontakta, hur man borde kontakta dem och så vidare. Genom Erlander fick storkapitalet en direkt kontaktyta med strategiskt viktiga personer inom arbetarrörelsen.

Intressant nog blev detta aldrig särskilt uppmärksammat, trots att det var allmänt känt. Erlander blev inte utesluten ur partiet eller stämplad som persona non grata. Tvärtom fortsatte han att vara en högt ansedd partikamrat med stående inbjudningar till kongresser, konferenser etc. Han fortsatte hålla första maj-tal och var mentor åt många yngre förmågor i partiet. Han bjöds in till partiföreningar för att ge sin (och sin nya arbetsgivares) syn på dagens politiska frågor och uttalade sig frekvent i media under parti-beteckning. Erlander själv gjorde heller ingen hemlighet av att han ställt sig i kapitalets tjänst och aktivt bistod i att motarbeta partiets intressen, istället meddelade han glatt att han fått ett nytt jobb och såg

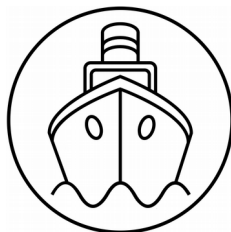
fram emot att lära känna sina nya kollegor inom Wallenbergfären. Förvånande nog mottogs denna nyhet inte med avsmak och ilska av hans vänner och bekanta i partiet, utan tvärtom lyckönskade många partikamrater honom och gratulerade hans nya arbetsgivare som lyckats köpa en så värdefull tillgång inom arbetarrörelsen. Att ingen idag minns detta har en enkel förklaring: Det har aldrig hänt. Det hade varit fullständigt otänkbart för såväl Erlander som övriga socialdemokrater vid den tiden att något liknande skulle kunna hända. Självklart hände det att partikamrater köptes över av kapitalet, det var inget nytt. Men de kallades svartfötter. Det som ingen på Erlanders tid anade var att detta fenomen skulle bli accepterat inom partiet.

Att framstående partiföreträdare eller partianställda börjar arbeta som ”rådgivare” åt lobbyfirmor som arbetar på uppdrag av kapitalägare är ett fenomen som vuxit snabbt i Sverige sedan millenieskiftet. I andra länder har det börjat tidigare och gått längre. Ofta används USA som avskräckande exempel, där många politiker är direkt ekonomiskt beroende av starka kapitalintressen. Det går att identifiera fem faser av denna utveckling, där svensk socialdemokrati för närvarande befinner sig i den tredje fasen, på tröskeln till den fjärde.

I den första fasen börja kapitalintressen köpa över strategiskt

viktiga personer ur arbetarrörelsen för att få tillgång till partiintern information och kontaktytor. I denna första fas är beteendet fortfarande inte accepterat inom arbetarrörelsen, vilket gör att värdet på informationen och kontaktytorna som köps över snabbt minskar över tid. I den andra fasen blir detta beteende accepterat inom arbetarrörelsen, vilket gör att de personer som köps över kan fortsätta få tillgång till intern information och kontakter, vilket i sin tur gör att informantens värde blir mer beständigt över tid.

I den tredje fasen har beteendet blivit så accepterat att personer inte bara kan köpas över, utan kan gå fram och tillbaka mellan partiuppdrag och att arbeta åt lobbyfirmor. Informanten arbetar några år inom partiet, får ny information och nya kontakter, går sedan tillbaka till lobbyismen ett par år för att sedan återvända till partiet igen och så vidare. Genom detta växelbruk hålls information och kontakter aktuella kontinuerligt. Det ger också möjlighet att säkra upp belöning för att ”rätt” politiska beslut tagits under perioderna i politiken. I denna tredje fas har gränserna mellan politik och lobbyism blivit så uppluckrade att personerna som pendlar mellan dessa sfärer är svåra att beskriva som antingen politiker eller lobbyister. Snarare är de en sorts entreprenörer verksamma inom politikens informationsekonomi, ibland med partinål, ibland utan.

Politiska entreprenörer på den borgerliga sidan har sedan länge utvecklat detta till en egen konstform. Ena stunden delar man frikostigt ut skattemedel till enskilda kapitalintressen, nästa stund får man högt betalda tjänster hos samma kapitalintresse. Efter ett tag går man tillbaka till politiken och gör om samma trick igen. Varje gång man går från ena sidan till den andra så står bekantskapskretsen bredvid och gratulerar till en lyckad ”värkning”.

I den fjärde fasen har detta blivit så accepterat att man kan ha viktiga partiuppdrag samtidigt som man arbetar för en lobbyfirma och deras klienter. Man behöver inte längre pendla mellan att vara ”politiker” och ”lobbyist” utan kan vara båda sakerna samtidigt. Man kombinerar helt enkelt partiuppdraget med att, via en lobbyfirma, få betalt av kapitalintressen för att driva deras agenda. Detta beteende är inte ännu helt accepterat inom arbetarrörelsen men i praktiken finns inga sanktioner mot det, vilket Prime-skandalens utfall visade med all önskvärd tydlighet. I den femte fasen så stryker man helt enkelt ”the middle man” och får betalt direkt i fickan av kapitalintressena för att fatta specifika politiska beslut, dvs. man har nått stadiet av ren korruption. Eftersom detta (än så länge) är olagligt så medför det vissa risker att göra detta. Bestickning är dock inte alltid så enkelt att bevisa och numera behöver inte heller en fällande dom vara något större stigma i politikens informations-

ekonomi. Det kan alltså vara värt risken för den politiske entreprenör som är tillräckligt samvetslös.

Lobbyismens intrång i politiken uppmärksammas ibland i media. Det man framför allt brukar fokusera på i de sammanhangen är de negativa effekter lobbyfieringen av politiken har för medborgarna och demokratin i stort. Men det finns också vissa mycket konkreta negativa effekter detta har för Socialdemokraterna som parti, och i förlängningen hela arbetarrörelsen. Det mest uppenbara är förstås risken att partiets politik i stort och smått börjar styras av externa kapitalintressen, istället för av partiets medlemmar. Med tanke på att partiets ideologi i mycket baseras på just konflikten mellan arbete och kapital så vore det förstås förödande för partiet.

En annan negativ konsekvens är den demoraliserande effekt det har på ”vanliga”, ideellt engagerade partimedlemmar och sympatisörer att se en strid ström av ledande partiföreträdare byta sida, utan några synbara sanktioner. En djupare, inte lika synlig men troligen ännu skadligare effekt, är den inverkan på tilliten inom partiet som detta fenomen innebär. Vad vågar man säga, till vem och när? Den partikamrat du diskuterar med just nu kanske kommer jobba för andra sidan nästa vecka, eller kanske redan gör det. Är det hans eller hennes egen idé att driva en viss politisk linje eller är det någon

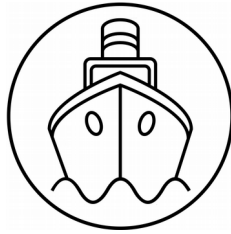
bakom kulisserna som betalar för det? En grundläggande osäkerhet och misstänksamhet får möjlighet att nästla sig in och slå rot mitt partiets inre liv.

Så vad kan man göra åt denna utveckling? En sak är säker, ju längre vi väntar med att ta itu med problemet, desto svårare kommer det att bli. Ju fler partikamrater som har fingrarna i syltburken desto obekvämare och olustigare kommer det att vara att ens lyfta frågan. Att regeringen drivit fram en karenstid för statsråd och statssekreterare är ett litet steg i rätt riktning, men det måste göras mycket mer, inte minst inom partiet självt. Uppenbarligen räcker det inte att fromt förlita sig på den bräckliga privatmoralen.

Några åtgärder som omedelbart borde vidtas är följande:

1. Inför flerårig karenstid på nationell, regional och kommunal nivå för förtroendevalda och politiska tjänstemän.
2. Komplettera partiets kandidatförsäkran med att man förbinder sig till flerårig karenstid efter avslutat uppdrag.
3. Förbjud parallella uppdrag av lobbykaraktär för förtroendevalda och partianställda.

Frågan är inte bara principiellt viktig, utan handlar ytterst om partiets praktiska överlevnad. Det är hög tid att agera.

PROGRAM FÖR ORGANISATORISK FÖRNYELSE

Tjänstemännens s-förening har antagit ett program för organisatorisk förnyelse. Förhoppningsvis kan detta tjäna som en ledstång i reformeringen av partiets struktur och organisation. Programmet innehåller fem konkreta förslag som kan fungera som inspiration för reformer och publiceras här i sin helhet.

Socialdemokraterna har tappat många medlemmar under lång tid, och även den kvarvarande medlemskåren är mycket gammal. Här i Göteborg har dessa förluster blivit synnerligen kännbara på senare tid. I brist på tydliga sociala trender som kan lyfta partiets väljarstöd står ändå det mest naturliga och bästa hoppet till att försöka förnya partiorganisationen så att den drar till sig och mobiliserar fler av de trots allt fortfarande många människor som sympatiserar med och röstar på partiet. Åtminstone här i Göteborg har organisationen på senare år varit fokuserad på medlemsvärvning. Detta program vill försöka säga något kring hur de nya medlemmarna ska knytas till partiorganisationen mer långsiktigt. Det här programmet vägleds av tre allmänna idéer:

För det första att den upplevda meningsfullheten i medlemskapet kan öka om man som medlem får fler tydliga kanaler för att medverka i utformningen av partidistriktets politik. För det andra att det för att öka meningsfullheten är önskvärt med starkare möjligheter och

drivkrafter för partiets ledarskap att söka legitimitet i medlemskåren, vare sig det sker genom formella regler eller informella normer. För det tredje att förtroendet för Socialdemokraterna som autentiska representanter för vanligt folk behöver återställas. Det sistnämnda är en förutsättning för att vi ska kunna engagera de många människor som bekänner sig till rörelsens ideal, men som tvivlar på att dagens arbetarrörelse har förmågan och viljan att förverkliga dem.

Partidistriktets nya ledarskap har redan påbörjat arbetet med två förslag i denna anda som vi finner lovvärda. För det första att skicka frågor från arbetet i kommunhuset på remiss till föreningarna, och ge direkt möjlighet till inspel. För det andra att organisera politikutvecklingsgrupper. Föreningen vill till detta lägga följande förslag. Dessa bör införas här i Göteborg, och distriktet bör också verka för att regelverk i denna anda ska komma till stånd i andra distrikt och på det nationella planet.

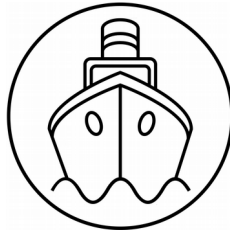
1. Lokala medlemsomröstningar.

Medlemsomröstningar har så här långt oftast diskuterats inom partiet i anslutning till partiledarval. Vi tror att det skulle vara mer givande att börja med att pröva det i val av lokala företrädare. Vi tänker då i första hand på uppdrag i distriktsstyrelsen och på listor i allmänna val. Dessa omröstningar behöver

vår mening inte nödvändigtvis vara beslutande. Vi tror att bara etablerandet av processer där våra ledare måste gå ut och söka legitimitet bland medlemmarna i grund och botten vore väldigt sunt för kulturen i partiet. Det torde även skapa många goda drivkrafter i partiets ledningar för att hålla kontakterna med de lokala gräsrotsföreningarna. För att underlätta genomförandet av sådana omröstningar bör man även ta fram ett elektroniskt system som gör sådana medlemsomröstningar enkla att genomföra. Utöver detta vill vi allmänt uppmantra till bredare experimenterande med medlemsomröstningar i partiet.

2. Erfarenheter från andra sfärer än politiken.

Professionaliseringen av politiken är en allmän trend i hela västvärlden. Den saknar inte fördelar, men för ett parti som har anspråk på att företräda vanligt folk är det ett problem att många av dess företrädare inte har haft kontakt med något annat sätt att försörja sig än den politiska världen. Detta är förmodligen även en del i våra problem att nå väljare idag. Vi menar att det vore sunt med krav på att man under fem års tid har haft försörjning från utanför politiken för att få inneha uppdrag och anställningar i partidistriktet, för personer som fyllt 27 år. Försörjning från utanför politiken inkluderar även försörjningsstöd och liknande sociala ersättningar.

3. Ersättningsbegränsningar.

I samma anda vill vi begränsa möjligheterna att samla ihop en väldigt hög, total inkomst från politiska uppdrag. Detta innebär inte nödvändigtvis att samtliga enskilda arvoden bör vara låga. Tvärtom kan högre ersättningar i en del fall vara en förutsättning för att deltidspolitiker ska kunna rekryteras och göra ett bra arbete. Det finns dock även en trend mot att arvoden indexeras efter löneutvecklingen från väldigt höga ursprungsnivåer, vilket i praktiken leder till att de springer ifrån vanligt folks löneutveckling räknat i kronor. Detta bör motverkas. Sådana principer bör vägleda hur vi röstar om ersättningsnivåer när de är uppe till beslut i offentliga arvodesberedningar.

Utöver detta kan även vi som parti ta ett ansvar genom att besluta om att arvoden över en viss gräns ska tillfalla partiet. Vi menar att det är en rimlig norm med en gräns vid ungefär 30 000 kr efter skatt. Ersättningar därutöver ska i någon form ska tillfalla partidistriktet. I praktiken bör regelverket utformas så att denna gräns uppdateras i takt med löneutvecklingen, förslagsvis genom att kopplas till prisbasbeloppet.

4. Motverkande av övergångar till lobbyingfirmor.

På senare år har det blivit vanligare att personer som har arbetat för eller haft uppdrag i partiet går över till att

arbeta för lobbyingfirmor. Dessa personer är förvisso oftast väldigt kompetenta personer, men den grundläggande anledningen till att de får sådana anställningar är deras kontaktnätverk inom arbetarrörelsen och deras kunskap om hur den fungerar. Det är denna vara de säljer på arbetsmarknaden.

Dessa företag arbetar inte sällan på uppdrag av organisationer som har intressen som strider mot arbetarrörelsens. Exakt när så sker är svårt att belägga, eftersom sådana samarbeten ofta är hemliga, men att det sker torde vara ställt utom rimligt tvivel. När sådana företag intervjuar blivande anställda, förekommer det att man frågar om de kan tänka sig att bidra till kampanjer som ska motverka arbetarrörelsens politiska inflytande. Denna trafik kan alltså tänkas skada rörelsens politiska målsättningar på ett mycket direkt plan. Men vad som är tydligast är att det skadar förtroendet för rörelsen som representant för vanligt folks intressen, och att det bidrar till att skapa misstro och sänka moralen i rörelsen. Och om dessa personer sedan kommer tillbaka till rörelsen finns en oklarhet om för vem de egentligen arbetar – en oklarhet som möjligen även gäller personerna själva

Två förslag till förändringar för att motverka denna trend är att ett löfte om att inte ta sådana anställningar fogas till kandidatförsäkran, samt att personer som tar sådana

anställningar inte får anställas av partiet eller som politiska tjänstemän, och inte heller väljas till uppdrag inom partiet, inom en period av fyra år efter att anställningen avslutats.

5. Resurser till föreningarna.

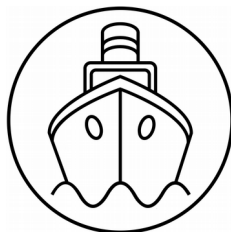
Partidistriktet bör slutligen prioritera ökad resurstilldelning till föreningarna, i syfte att stärka möjligheterna att bedriva intressant verksamhet för medlemmarna. Sådant stöd ges idag till vissa föreningar, vilket tycks falla relativt väl ut. Det verkar värt att pröva i något större skala.

Göteborg 27 augusti 2019

Vill du också skriva i Lotsen?

Mejla din text till
info@s-akademiker.se

Antal tecken
(inkl mellanslag):
2000 / 4000 / 8000

MOTIONER

TILL DISTRIKTSÅRSKONGRESSEN

Tjänstemännens s-förening har antagit fyra motioner som sina egna och kommer att skicka in dessa till partiets distriktsårskongress i oktober. Motionerna följer här i sin helhet.

1. Karens vid övergång från kommunala politiska uppdrag till lobbyuppdrag i det privata näringslivet. Motionär: Elisabeth Hulter.

Regeringen införde 2018 karens på 12 månader för statsråd och statssekreterare vid övergång mellan politik och näringsliv. Det ska inte längre vara möjligt för en minister att bli lobbyist från en dag till en annan. Karens har införts för att skydda staten från att information sprids och används på ett sätt som kan skada statens ekonomiska intressen, ge någon enskild otillbörlig fördel eller skada allmänhetens förtroende för staten. Svängdörrar mellan politiska uppdrag och lobbyuppdrag i det privata näringslivet är inte bara en risk på statlig nivå, risken är påtaglig även inom kommunen. Inte minst riskerar svängdörrarna att urholka förtroendet för politiska partier och politiker. Att inneha ett politiskt uppdrag för socialdemokraterna innebär makt och inflytande. Med uppdraget, som politiker eller politisk tjänsteman, får man tillgång till information och nätverk just i egenskap av innehavare av uppdraget/tjänsten. Förtroendet förutsätter att företrädaren inte samtidigt, eller mycket nära inpå, jobbar för näringslivet i syfte att i

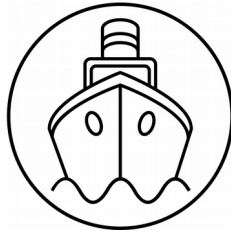
det fördolda påverka partiet och väljarna i en viss riktning. PR-branschen har växt sig allt starkare på senare år. Byråerna anställer gärna politiker och politiska tjänstemän som lobbyister eller konsulter då dessa har tillgång till unik information och värdefulla kontaktnät. PR-branschen lever på att påverka hur människor tycker, tänker och känner inför saker och ting. Ett aktuellt exempel är Gullers Grupp med kontor i Göteborg som skapat en plattform för Vårdföretagarna för att få folk att tycka bättre om privata vinstdrivande vårdföretag. Genom politiker får byråerna och deras uppdragsgivare tillgång till information om partiernas inre liv, om personer och relationer, vilka svagheter och styrkor partiet har, hur man på bästa sätt kan få partiet att ändra uppfattning eller fatta ett visst beslut. En karenstid på ett år eller mer skulle göra övergången mellan politik och näringsliv mer transparent. Information och kontakter är inte lika värdefulla efter att det gått en tid. Ökad tydlighet vore gynnsamt för förtroendet mellan partikamrater men också för väljarnas förtroende för socialdemokratiska politiker i allmänhet. Framförallt skulle en karenstid skydda partiet från näringslivets dolda påverkan. Distriktskongressen beslutar att: Distriktsstyrelsen får i uppdrag att ta fram ett förslag på karens för övergång mellan kommunala politiska uppdrag och lobbyuppdrag i det privata näringslivet.

2. Berätta för folk vilka bidrag de har rätt till. Motionär: Sven Ahlinder.

Idag är det bara dom starka grupperna som kan sina rättigheter. Många svaga grupper klarar inte det snåriga bidragssystemet. Därför är det angeläget att hjälpa de svaga grupperna i bidragsträsket. Försäkringskassan, som hanterar många bidrag har inte rätt att systematiskt fråga skatteverket om inkomster och förmögenheter. Däremot är det enkelt att lägga in reglerna för bidrag i skatteverkets datorer för automatisk behandling. Resultatet kan ingå i den allmänna självdeklarationen för de deklARATIONSSKYLDIGA. Om statsfinanserna inte tål att alla utnyttjar sina bidrag så ska det lösas med ändrade bidragsregler, inte att hemlighålla bidragen. Därför yrkar vi: Att i förekommande fall deklARATIONEN kompletteras med en text ”om dessa uppgifter stämmer är du berättigad till följande bidrag”. Att i förekommande fall deklARATIONEN kompletteras med en text ”om dessa uppgifter stämmer och även dessa villkor är uppfyllda så är du berättigad till följande bidrag”.

3. Skriv under FN:s kärnvapenförbud. Motionär: Tommy Lindfors.

Sverige och socialdemokraterna har länge kämpat mot både kapprustning och kärnvapen alltid med ett brett folkligt stöd. När regeringen och utrikesminister Wallström nu vill vänta med att

underteckna FN:s kärnvapenförbud till efter Icke-spridningsavtalets uppföljningskonferens 2020 ser vi detta som ett sätt att underlätta den ratificering av kärnvapenförbudet som också måste ske i riksdagen. Enligt utrikesministern kan det med dagens riksdag bli svårt att få kärnvapenförbudet ratificerat men skjuter regeringen på under-tecknandet till 2020 blir det möjligt att i god demokratisk ordning ge kärnvapenfrågan den analys och debatt den förtjänar i valrörelsen inför nästföljande riksdagsval. Därmed blir det också lättare för den nya riksdagen att ta ställning till ratificeringen av FN:s kärnvapenförbud. Inleder stormakterna inte den utlovade nedrustningen av kärnvapnen vid Icke-spridningsavtalets uppföljningskonferens 2020 vill vi motionärer att regeringen då, enligt utrikesminister Wallströms tidsplan, undertecknar kärnvapenförbudet. Regeringen bör samtidigt förklara att FN-förbudet ska läggas fram för ratificering inför den nya riksdag som tillträder efter valet 2022. Därmed får väljarna och de politiska partierna tid att debattera kärnvapenfrågan inför valet och se till att beslut fattas i enlighet med folkopinionen. Den amerikanska militärledningen visste redan på 60-talet att allt mänskligt liv i Sverige och norra Europa skulle riskeras om man sände sina kärnvapen mot Sovjet och detta även om Sovjet inte hann svara med egna bomber mot väst. Under 80-talet gjorde civila forskarlag från både öst och väst liknande studier

och beräkningar med än mer skrämmande resultat. Även om enbart en bråkdel av de tillgängliga kärnvapnen användes skulle de våldsamma explosionerna, jättelika bränder och radioaktivt nedfall göra det omöjligt att leva på norra halvklotet. En atomvinter skulle orsakas av alla kärnvapenexplosioner och av alla häftiga eldstormar över städer och industriområden när jättelika svarta rökmoln spred sig högt upp i atmosfären så att allt solljus stängdes ute från jordens yta under många år. De scenarier som togs fram under 80-talet var så hemska att till och med stormakterna insåg kärnvapenkrigets omöjlighet och beslutade avveckla sina medeldistansrobotar. I dag tycks all kunskap om kärnvapnens effekt var bortglömd i vida kretsar och både politiker och väljare måste få en ny möjlighet att sätta sig in i frågan inför nästa val. Har vi bara upplysta väljare och riksdagsledamöter så vinner kärnvapenanhängarna aldrig denna debatt. Kärnvapenfrågan och alliansfriheten har varit valvinnare för socialdemokraterna i generationer. Vårt självständiga internationella arbete har vunnit sympati. Exempelvis minns vi Olof Palmes Vietnamtal 1968 med kritik mot krigets övervåld som fick amerikanerna att kalla hem sin ambassadör. Likväl gjorde socialdemokraterna sitt bästa valresultat någonsin ett halvår senare i ett val där vi fick drygt 50 procent av rösterna.

Då vände vi ett sviktande opinionsstöd till en valseger och även om det i dag är svårt att upp-nå lika bra procentsiffror har fredsfrågan alltid lyft partiet när vi drivit den. Vi föreslår: att distriktsstyrelsen stöder uppmaningen till regeringen att underteckna FN:s kärnvapenförbud under 2020 om uppföljningskonferensen till Icke-spridningsavtalet då inte har gett utlovat resultat att distriktsstyrelsen stöder uppmaningen till regeringen att åta sig att återkomma med FN:s kärnvapenförbud för ratificering till den nytillträdda riksdagen efter valet 2022. Därmed skulle väljarna tillsammans med politikerna få en verklig möjlighet att påverka även detta beslut. Att distriktsstyrelsen och regeringen stöder en studiekampanj under 2020 till 2023 om kärnvapnens humanitära och miljömässiga konsekvenser. Denna studiekampanj får gärna administreras genom det tilltänkta Kunskapscenter utrikesminister Wallström utlovat.

4. Skärpta avgaskrav på motorcyklar och mopeder. **Motionär: Sven Ahlinder.**

I Sverige är motorcyklar och mopeder de fordon som osar mest. Det finns inga utsläppskrav på varken kolväten eller partiklar. I Rom har alla tvåhjuliga motorfordon katalysator och luktar inte mer än bilar. Därför yrkar vi: Att tvåhjuliga motorfordon ska ha samma avgaskrav som bilar.

KALENDARIUM

7 september

Majornadagen. Aktiviteter över hela Majorna. Samling vid Plaskdammen. Kl 11-17.

7 september

Lindholmens kulturdag.
Aftonstjärnan kl 11-22.

9 september

Ett år efter valet - Vi är medborgare inte kunder. LO-seminarium.
Medverkande: Ulrika Lorentzi, John Lapidus, Anna Skarsjö, Cecilia Dalman-Eek. Folkets Hus Kl 18-19:30.

14 september

Tellusfestivalen. Massor av intressanta programpunkter.
Rymdtorget kl 12-18.

19 september

Allmännyttan – till vilken nytta?
Föreläsning av bostadsforskare Martin Grander. Arena Första Lång. Kl 18-20.

21 september

Angereds bokmessa. Blå Stället
Kl 12-18.

28 september

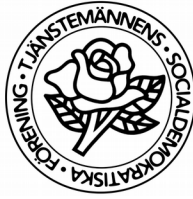
Radikal demokrati. Chantal Mouffe i samtal med Leonidas Aretakis.
Världskulturmuseet. Kl 17:30-18:30.

12 oktober

Jämlikhetskonferens. Huvudtalare är finansminister Magdalena Andersson som även leder Socialdemokraternas arbetsgrupp för jämlikhet.
Konferensen är öppen för alla som är intresserade av att diskutera hur vi kan minska klyftorna och skapa ett mer jämlikt samhälle. Pustervik kl 10-15.

26-27 oktober

Höstkongress med motionsbehandling. Folkets Hus.

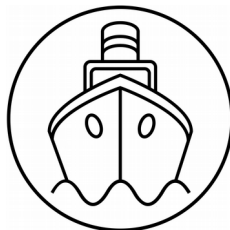
S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. [Läs mer här](#).

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karleby's klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström. [Läs mer här](#).

Den tredje delen är en antologi av texter av Anders Nilsson och Örjan Nyström, *Att återupprätta arbetslinjen: Och andra texter om strukturomvandling, sysselsättning och trygghetssystem*. [Läs mer här](#).

PARTINYTT

Blertha Hoti har utsetts till nytt kommunalråd med ansvar för miljö- och trafikfrågor. Från presentationen på hemsidan:

Blertha är född i Kosovo och kom till Sverige som flykting år 1992. Efter att ha studerat på Angereds-gymnasiet och arbetat som bil-montör på Volvo Cars tog hon steget in på universitet där hon har tagit examen i Globala studier. De senaste åren har hon bland annat arbetat med att driva socialdemokratisk politik i EU-parlamentet – och nu senast även hos försvarsminister Peter Hultqvist. Blertha har också haft uppdrag på föreningsnivå. Nu blir hon för första gången politiker på heltid.

– Detta känns helt fantastiskt. Jag ser fram emot att bidra till göteborgska socialdemokratin som vill bekämpa segregationen, minska klassklyftorna och i varje läge sätta välfärden först.

Blertha brinner särskilt för klimatet. Som oppositionsråd med ansvar för trafik- och miljöfrågor kommer hon att sätta kampen mot klimathotet högt.

– Den gröna omställningen är nödvändig och behövd – men den måste färgas röd. Miljöfrågan får inte handla om att bestraffa vanligt folk, medan de som släpper ut allra mest kommer undan. Det behövs en klassmedveten klimatpolitik i Göteborg.

– Ända sedan första gången jag träffade Blertha har jag varit djupt imponerad av hennes engagemang, hennes erfarenheter, hennes driv och hennes utstrålning. När jag nu fick chansen att forma det lag som ska öka vårt förtroende bland göteborgarna var hon ett självklart val, säger Jonas Attenius.

Tillträdet som kommunalråd sker den 1 oktober.